

Kleine Bekentenis

Ik wou dat ik jouw borstjes was
Zo eigen en geborgen
Zo voedend en zo vrouwelijk
Soms vrij, dan weer verborgen

Zo langzaam uit het niets ontstaan
Niet weten van hun kansen
En gaandeweg steeds wijzer toch
In zelfbewuster dansen

En als ik óók jouw borstjes was
Zo zacht, zo mooi, zo stevig
Dan was ik lief en onbezorgd
Voortdurend met ons bezig

J.Paul Jordaans

© 2021

Ik hield ons in de handen
En vingers zouden strelen
De lippen voelden warm en teer
Hoe ik met ons kon spelen

We zouden dan in rondjes
En duwtjes met ons kussen
Erop, omheen en onderdoor
En zomaar ook ertussen

Wat zouden wij volkomen zijn
Zo alles, zo bevallig –
Maar wacht, mijn lief, ik zie het nu
Steeds waren wij voltallig